



РЕПУБЛИКА СРБИЈА  
УПРАВНИ СУД  
25 У. 7013/15  
13.04.2017. године  
БЕОГРАД

### У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Душане Маринковић, председника већа, Маријане Тафра Мирков и Биљане Шундерић, чланова већа, са судским помоћником Данијелом Поповић као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца

против решења туженог Административне комисије Владе Републике Србије, 14 бр.031-2168/2015 од 19.03.2015. године, у предмету заштите жига, у нејавној седници већа, одржаној дана 13.04.2017. године донео је

### ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА**.

**ОДБИЈА СЕ** захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

### Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца поднета против решења Завода за интелектуалну својину 990 број 2014/14144-Ж-2013/1175 од 22.12.2014. године, којим је ставом 1. диспозитива одбијена пријава тужиоца за признавање жига број Ж-2013-1175 од 16.07.2013. године, за знак у речи "forte caffè (граф)", за робу у класи 30 Међународне квалификације роба и услуга: кафа. Ставом 2. диспозитива настављен је поступак по пријави за признање жига број Ж-2013-1175 у односу на услуге у класи 43 Међународне квалификације роба и услуга: кафе-ресторани, кафетерије (кафићи).

Тужбом, поднетом Управном суду дана 06.05.2015. године тужилац оспорава законитост решења туженог органа због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања из кога је изведен неправилан закључак у погледу чињеничног стања и погрешне примене закона у делу у којем је одбијена заштита пријављеног жига. Наводи да је сличност између пријављеног знака који се састоји из речи "forte

caffe" и графичког решења и ранијих жигова рег. број 65458, 65459, и 65460, који се састоји из речи "fort" и графичког решења, толико мала да не постоји вероватноћа да због такве сличности може да настане забуна у релевантном делу јавности или да доведе у заблуду учеснике у промету у погледу врсте, квалитета и географског порекла робе, односно услуга. У вези са тим наводи да ако приликом испитивања услова за признавање жига, по пријавама за знак у речи "fort" (граф) по којима су заштићени жигови рег.бр.65458, 65459 и 65460, првостепени орган није нашао сметње да те пријаве одбије због сличности са већ раније заштићеним жигом рег. број 43949 за знак у речи "forte", иако је разлика била само у једном слову, онда је још мање било основа за заузимање става да пријављени знак који садржи реч "forte caffe" има превелику сличност са знаком у речи "fort". Истиче да се знакови "forte caffe" са графичким решењем, са једне стране и "fort" са графичким решењем са друге стране, сасвим довољно разликују, те да не постоји сличност тих знакова у смислу одредбе члана 5. став 1. тачка 7., 9. и 10. Закона о жиговима. Сматра да је оспореним решењем повређен закон на његову штету те предлаже да суд у спору пуне јурисдикције реши управну ствар тако што ће усвојити захтев тужиоца за признавање жига за знак који се састоји из речи "forte caffe" (граф) за робу у класи 30 Међународне класификације роба и услуга: кафа, као и да обавезе туженог да тужиоцу накнади трошкове управног спора, или да донесе пресуду којом ће поништити оспорено решење и предмет вратити туженом органу на поновно одлучивање, и обавезати туженог да тужиоцу накнади трошкове управног спора, за састав тужбе у износу од 16.500,00 динара увећане за трошкове судских такси по одлуци суда.

Тужени орган изјашњавајући се на наводе тужбе, у одговору на тужбу, оспорно је ове у целини, те је остајући у свему код разлога оспореног решења предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Управни суд је, у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), решио предмет спора без одржавања усмене расправе, сматрајући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, те је испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. наведеног закона, оценом навода тужбе, оспореног решења, те одговора на тужбу, као и списа предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Правилно је, по оцени суда, одлучио тужени орган када је у поступку у коме није било повреда правила поступка одбио, као неосновану, жалбу тужиоца поднету против решења првостепеног органа, у делу којем је одбијена пријава за признавање жига број Ж-2013-1175 од 16.07.2013. године, за знак у речи "forte caffe (граф)" који је поднео тужилац за робу у класи 30 Међународне класификације роба и услуга: кафа, правилно налазећи да је правилно поступио првостепени орган када је, на основу несеумњиво утврђеног чињеничног стања, правилном оценом конкретних околности правилно закључио да је пријављени знак битно сличан са супростављеним жиговима регистарски број 65458, 65459, 65460 за истоветну робу, на основу чега је правилно нашао да не испуњава услове за заштиту жига, из одредбе члана 5. став 1.

тачка 10. Закона о жиговима ("Службени гласник РС" бр. 104/09 и 10/13). За своју одлуку тужени је дао разлога које суд прихвата у свему као правилне, јер су утемељени на стању које произлази из списка предмета и одредбама наведеног закона.

Ово са разлога јер је одредбом члана 5. став 1. тачка 10. Закона о жиговима ("Службени гласник РС" бр. 104/09 и 10/13), прописано да се жигом не може заштити знак који је истоветан раније заштићеном знаку другог лица за сличну врсту робе, односно услуга, или сличан раније заштићеном знаку другог лица за истоветну или сличну врсту робе, односно услуга, ако постоји вероватноћа да због те истоветности, односно сличности настане забуна у релевантном делу јавности, која обухвата и вероватноћу допођења у везу тог знака са раније заштићеним знаком.

Према списима предмета произилази да је првостепени орган поступајући по захтеву тужилаца од 16.07.2013. године за заштиту жига у речи "forte saffe" (граф) који је пријављен за робу и услуге у класама 30. и 43. Међународне класификација роба и услуга, дана 13.03.2014. године извршио испитивање тужичевог знака у односу на супростављене жигове рег. број 43949 у речи "forte" и рег. број 65458, 65459, 65460 у речи "fort" са графичким решењем, за истоветну робу, па које резултате се тужилац изјаснио, поднеском од 08.04.2014. године тако што је одустао од захтева за заштиту за робу у класи 30 какао, а остао је при захтеву за заштиту жига за робу у класи 30 кафа. сматрајући да нема сметњи за заштиту. Према разлозима решења првостепени орган је одбио тужичеву пријаву јер је, након добијених резултата испитивања, нашао да је тужичев жиг, према укупном утиску аудитивно и визуелно сличан супростављеним жиговима у мери да постоји вероватноћа њиховог довођења у везу а да је неспорно постојећа разлика у њиховим графичким елементима не облажава укупан утисак да се ради о сличним жиговима те са становишта просечног потрошача постоји вероватноћа довођења тужичевог знака у везу са већ регистрованим жиговима.

Суд је ценио наводе тужбе којима тужилац оспорава правилност утврђеног чињеничног стања, па с обзиром на напред наведено и стање списе предмета налази да се да се не могу прихватити као основани. Ово са разлога јер из списка предмета произлази да је првостепени орган поступајући по захтеву тужилаца за заштиту жига чињенично стање утврдио несумњиво и у потпуности након правилно проведеног поступка, у свему у складу са одредбама Закона о жиговима, те је након добијених резултата испитивања, нашао да је пријављени жиг битно сличан са супростављеним раније заштићеним жиговима за истоветну робу, јер су ови жигови са становишта просечног потрошача аудитивно и визуелно слични па постоји вероватноћа довођења тужичевог жига у везу са већ регистрованим жиговима, што и по оцени суда представља сметњу за заштиту пријављеног жига сагласно одредби члана 5. став 1. тачка 10. Закона о жиговима.

Суд је ценио и остале наводе поднете тужбе, па с обзиром на стање списа предмета и напред наведено налази да не могу бити од утицаја на допођење другачије одлуке суда у овој управној ствари.

Са напред изнетог, налазећи да оспореним решењем није погрешно примењен закон на штету тужиоца, суд је тужбу одбио као неосновану и на основу члана 40. став 2. Закона о управним споровима одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Одлуку из става II диспозитива суд је донео применом одредбе члана 150. и члана 153. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11 ... 55/14), а које се у управном спору сходно примењује, на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима, а имајући у виду успех тужиоца у овом управном спору.

**ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ**  
дана 13.04.2017. године, 25 У. 7013/15

Зашешичар,  
Данијела Поповић, с.р.

Председник већа-судија,  
Лушица Мариновић, с.р.

За тачношћу отпранка  
Управитељ писарнице

39 Дејан Ђурић  
jm

